

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 603 יום ה' 15 בדצמבר 2011

השבוע בגיליון

הצעת חוק: ניכוי משכנתא על דירה יחידה // דיווח מקוון במע"מ – דיון סוער בועדת הכספים

מע"מ דיפרנציאלי בישראל? מבורך, אבל לא כל מהר!

עליון – מ"ה – "יום ההרשעה" הוא יום הכרעת הדין ולא גזר הדין //
מ"ה – זכות בחירה בידי הנישום להירשם כ"בן-זוג הרשום" //
מע"מ – החלטת הוועדה לקבילות פנקסים אינה מקימה טענת השתק //
גביה של 20 מיליון ש"ח ביום אחד ! // עוד 1,102 עו"ד – שיא עולמי ? //
שנתיים מאסר לרו"ח שהורשע // גזר הדין של ויטה – עבודות שירות ללא קלון

עדכונים מהשטח

תאמר פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

הצעת חוק: ניכוי משכנתא על דירה יחידה

על סכום של 1,200,000 ש"ח, וההלוואה אינה מהווה יותר מ-80% מערך הדירה (עלה שווי הדירה על הסכום האמור – לא יותר ניכוי הריבית על ההפרש שבין הסכום האמור לבין השווי בפועל).

◆ עפ"י דברי ההסבר התרת הניכוי תקל במיוחד עם זוגות צעירים ועולים חדשים המתקשים לרכוש דירה בשל נטל החזר המשכנתא ותעודת רכישת דירות.

◆ יצויין, כי הצעות חוק דומות בעיקרן הונחו על שולחן הכנסת מספר פעמים בעבר, כולל **ביום 5.12.11 ע"י ח"כ רונית תירוש** (שם מוגבל שווי הדירה ל-1 מיליון ש"ח).

◆ ביום 12.12.11 הונחה על שולחן הכנסת ע"י ח"כ יואל חסון, **הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (ניכוי ריבית על הלוואה לדיוור)**. עפ"י ההצעה, בפקודת מס הכנסה, אחרי סעיף 17 יבוא סעיף 17א' בענין: **"ניכוי ריבית על הלוואה לדיוור"**, לפיו: לשם בירור הכנסתו החייבת של יחיד שהוא בעל דירה המשמשת למגוריו, רשאי הוא לנכות את הריבית ששילם באותה שנת מס על הלוואה שנטל לצורך מימון רכישת אותה דירה. בלבד שהתקיימו כל אלה: הנישום הוא תושב ישראל; לתא המשפחתי שלו יש דירת מגורים אחת; ההלוואה ניתנה ע"י תאגיד בנקאי; מחיר הדירה שבגינה נלקחה ההלוואה אינו עולה

דיווח מקוון במע"מ - דיון סוער בועדת הכספים

השנה הקרובה אם להשאיר את המצב על כנו או לבחון אם יידרש שינוי.

ח"כ גפני אמר, כי: "זוהי הצעה הגונה ואם בעתיד שר האוצר ירצה שהחובה תחול על מי שמחזירו 1 מיליון ש"ח או פחות, תהיה לו האפשרות לבוא לוועדה עם צו שיבקש".

◆ גם ח"כ רוחמה אברהם-בלילא (קדימה) הציעה שלא לדון כלל בחוק, עקב מכתב של שר התמי"ת, שלום שמחון, שבו הוא טוען ש"התיקון לחוק המע"מ יפגע קשה בעסקים הקטנים". הצטרפו לדבריה ח"כים אורי אריאל (האיחוד הלאומי), גאלב מג'אדלה (עבודה), ליה שמטוב (ישראל ביתנו), יצחק וקנין (ש"ס).

◆ רו"ח עפר מנירב, טען כי נתוני הגבייה והעלות של הדיווח המקוון של רשות המסים אינם מדויקים ומטעים את חברי הכנסת בבחינת העניין. בסופו של דבר קרא ח"כ גפני לרשות המסים: "לשקול את הצעת הפשרה שהציע וכי אם ייענו בחיוב, יחדש את הדיון בהצעת החוק".

◆ ביום 13.12.11 התקיים דיון סוער בועדת הכספים בעת שנידונה הצעת חוק מע"מ. חברי הוועדה דרשו לדחות את הדיון בחוק וטענו ש"יש בו כדי להמיט פגיעה אנושה על העסקים הקטנים, שגם ככה יתקשו להתמודד עם השלכות המשבר באירופה, בייחוד עקב הפגיעה הקשה בייצוא". בעקבות סימני שאלה רבים ביחס לתועלת שבחוק להכנסות המדינה ועקב התנגדות נחרצת מצד הח"כים, יו"ר הוועדה, ח"כ משה גפני (יהדות התורה), החליט לקטוע את הדיון.

◆ בעקבות ההתנגדות, כולל מצד רו"ח עפר מנירב, יו"ר ועדת המסים של לשכת רואי חשבון ח"כ גפני הציב לרשות המסים אולטימטום בעניין הדיווח המקוון לעסקים קטנים- לבחור בין שתי חלופות:

◆ **עצירת המהלך בשלב הנוכחי ואי החלתו על עסקים קטנים** - דהיינו שחובת הדיווח בעת מתן השירות או הטובין וכן חובת הדיווח המקוון תחול עד 2014 רק על מי שעסקיו מעל 4 מיליון ש"ח בשנה.
◆ לחלופין - דחייה בשנה ודיון נוסף במהלך

העיתון המקצועי לענייני מסים

מע"מ דיפרנציאלי בישראל? מבורך, אבל לא כל כך מהר!

ירון הרוש, עו"ד
גולדמן ושות' - משרד עו"ד

הקבלן שאז קיים חשש שהקבלן יעלה את המחיר לפני ההטבה ויגלגל את הרווח לכיסו? בנוסף אציין כי, עלות ההטבה למדינת ישראל מוערך בין 2-3 מיליארד ש"ח ונשאלת השאלה איך תמומן ההטבה?

◆ ההצעה השנייה, הוגשה על ידי ח"כ אמנון כהן ביום 12.12.11 ועניינה – **"תיקון – מס ערך מוסף בשיעורים שונים על מוצרי יסוד"** ע"פ ההצעה מוצע הוספת סעיף 2א בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975, אחרי סעיף 2 יבוא: **"מס בשיעור נמוך למוצרים מסוימים"**. 2א. **"הממשלה, בצו, תקבע בכל שנת כספים מס ערך מוסף בשיעור נמוך מהשיעור שנקבע לפי סעיף 2 ביחס למוצרים הקבועים בתוספת"**. בנוסף הוספת תוספות, אחרי סעיף 151 לחוק העיקרי יבוא: **מוצרים עליהם יוטל מס בשיעור מופחת: (1) מוצרי מזון בסיסיים; (2) תרופות במרשם; (3) תחבורה; (4) דוור"**.

◆ בדברי הסבר להצעה צויין כי, שיטת המע"מ הנהוגה באירופה הינה דיפרנציאלית, קרי, שיעור מע"מ שונה על מוצרים שונים. האיחוד האירופי קבע רשימה של מוצרים אשר לגביהם רשאיות המדינות להטיל מע"מ מופחת (בשיעור מזערי של 5%) לרבות מוצרי מזון, ספרים, עיתונים, תרופות, תחבורה ועוד. ברוב מדינות האיחוד קיים מע"מ מופחת על מוצרים מסוימים וברובן אף נקבעו שלושה שיעורי מע"מ: מע"מ סטנדרטי, מע"מ מופחת ומע"מ מופחת במיוחד. בארה"ב למשל, במרבית המדינות ניתן פטור ממס ברכישת מוצרים מסוימים, לרוב מזון ותרופות מרשם. יחד עם הטלת מס גבוה יותר על מוצרי מותרות. בישראל כידוע נהוגה השיטה של מע"מ אחיד, המוטל על בסיס רחב של מוצרים ושירותים, ולפיכך, מוצע להנהיג מע"מ דיפרנציאלי על מוצרי מזון, מזון בריא, תרופות או דוור, וזאת כדי לצמצם את הפערים הכלכליים בישראל.

◆ אכן, שוב הצעה מבורכת וחשובה, שחבל שלא הונהגה פה לפני זמן רב, אך שוב מעלה תהיות בדבר יישומה, כגון: מנגנון פיקוח הדוק שיפקח על סוג המוצרים ויתרה מכך ידאג, כי אותם ספקים לא יעלו את המחירים ויגלגלו את הרווח לכיסם, שכן אז ייצא שכרנו בהפסדנו. כמו כן, עלות ההטבה למדינה מעורכת גם במקרה זה בין 2-3 מיליארד ש"ח, ושוב נשאלת השאלה כיצד תמומן ההצעה?

◆ **לסיכום**, ההיסטוריה מראה, כי בישראל מעולם לא פגעו בשיעור המע"מ האחיד, למעט במקרים בהם יש מע"מ בשיעור אפס או פטורים. הנהגת מע"מ דיפרנציאלי בישראל הוא אכן צעד מבורך לדעתי, אך עלול ליצור מדרון חלקלק של דרישת הטבות לשלל מוצרים, על כן, ניתן לשקול הוראת שעה ולא סעיף חוק על מנת למדוד את ההשפעות על השוק בטרם קובעים מסמרות בעניין, ומנגד העלאת שיעור המע"מ על מוצרי מותרות או מוצרים מזיקים לבריאות הציבור.

◆ לאחרונה התבשרנו בנוגע לתיקון 42 לחוק מע"מ אשר עבר בקריאה ראשונה ובימים אלה ממש, מתנהלים דיונים ארוכים בוועדת הכספים. והינה עוד לא תם התיקון המיוחל ושוב מונחים על שולחן הכנסת שתי הצעות חוק נוספות, מדובר בשתי ההצעות פשוטות ומבורכות ברוח המהפכה החברתית, עם זאת, מעלות ההצעות מספר שאלות באשר ליישומן ולעלותן הכלכלית.

◆ ההצעה הראשונה, הוגשה על ידי חבר הכנסת אורי אורבך ביום 21.11.11 ועניינה – **"הנחה בשיעור מס ערך מוסף ברכישת דירה ראשונה"** על פי ההצעה מוצע הוספת סעיף 35ג בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975, לפיו: **"על אף האמור בסעיף 2, שר הפנים רשאי לקבוע הוראות לעניין הנחה בשיעור מס ערך מוסף עד למחצית מגובה שיעורו, ברכישת דירה ראשונה, שמחירה הוא עד 1,500,000 שקלים חדשים, ובלבד שמתקיים לגבי הרוכש אחד מאלה: (1) גילו הוא בין גיל 21 לבין גיל 35; (2) הוא הורה יחיד, כהגדרתו בחוק משפחות חד-הוריות, התשנ"ב–1992; (3) הוא עולה חדש, כהגדרתו בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א–1980; (4) הוא נכה; לעניין זה, "נכה" – אדם שכתוצאה מליקוי גופני, שכלי או נפשי הנובע ממחלה, מתאונה או ממום מלידה, אין לו כושר להשתכר מעבודה או ממשלח יד, או שכושרו להשתכר כאמור צומצם עקב הליקוי, בין בבת אחת ובין בהדרגה, ב-50% או יותר"**.

בדברי הסבר להצעה נאמר כי, ההצעה באה להקל על הזוגות הצעירים לרכוש דירה. עוד הוסבר כי, מדינת ישראל ממסה בכבדות את ענף הנדל"ן, כאשר שיעור מיסי הנדל"ן מסך כל המיסים הנגבים עומד על כ-9.4% לעומת 5.4% במדינות ה-OECD. כך יוצא שהישראלים משלמים כ-75% יותר מס על דירות מאשר עמיתיהם במדינות ה-OECD.

◆ אכן על פניו הצעה מבורכת וחשובה אך כאמור מעלה שאלות רבות שטרם נתנו עליהם את הדעת, שכן, לא ברור מהו המצב לגבי דירה שעלותה מעל 1,500,000 ש"ח, האם רוכש שכזה זכאי להטבה עד לגובה 1,500,000 ש"ח ועל היתר ישלם מע"מ בשיעור מלא, או שמה אינו זכאי כלל? מהי המשמעות של **"דירה ראשונה"** האם התכוונו גם לדירה יחידה, שכן מה קורה במצב בו לא נהנית מההטבה בדירתי הראשונה או במצב בו בן/בת זוג רכשה דירה לפני הנישואים ולאחד מבני הזוג אין כלל חלק בה? האם ההטבה חלה רק לגבי דירות חדשות מקבלן או שמא גם על דירות יד שנייה מידי עוסקים והאם חלה על קבוצות רכישה? כיצד מקבלים את ההטבה האם בדרך של החזר או הפחתה ע"י

העיתון המקצועי לענייני מסים

"יום הרשעה" הוא יום הכרעת הדין ולא גזר הדיןרע"א 8251/10 פלוני נ' פקיד שומה תל אביב
אמיר אבו-ראזק, משפטן

נכנס לתוקפו רק בתאריך 8.3.09. בנוסף מדובר בהחלטת ביניים שממילא ניתן יהא לערער עליה במסגרת פסק הדין ואין טעם להכריע בה בשלב זה. במקרה בו מורשע הנישום בעבירות מס ברור שיש לבחון מחדש שומות מהעבר שכן הרשעתו מעידה על כך שגביית המס הייתה בחסר. לשון החוק קובעת כי למשיב סמכות להוציא צו שומה שנה מיום הרשעה וזאת להבדיל מיום הכרעת הדין או יום גזר הדין. קרי, כאשר לשון החוק איננה חד משמעית, יש לתור אחר המשמעות התכליתית. עוד טוען המשיב כי יש להקיש מהמונח "יום תשלום הכופר" המופיע באותו סעיף כמועד חלופי ל"יום הרשעה". המשיב מדגיש כי תכלית הסעיף נועדה למנוע את ההשתמטות מנטל המס. קבלת פרשנות המבקש תאפשר לו, לשיטת המשיב, להימלט מתשלום המס.

בית המשפט העליון - בפני כבוד השופט נ' הנדל:

הכרעת הדין, בה הורשע המבקש, לא הייתה מותנית בתשלום חיוב המס. הכרעת דין "מותנית" אינה רצויה מטעמי מדיניות ואף אינה מוכרת בפועל, על פי דין. תשלום המס או אי התשלום נועד להשליך על העונש ולא על עצם ההרשעה. על פניו לשון החוק ברורה. ניתן לומר, לכל הפחות, שהלשון מתיישבת ותואמת יותר עם הפרשנות המוצעת על ידי המבקש מאשר עם פרשנות המשיב. אולם אם בכל זאת נפנה לפרשנות התכליתית נדמה כי מצבה של הפרשנות המוצעת על ידי המשיב אינו בהכרח משתפר. ההרשעה מלמדת שהנישום לא יכול להיאחז בטענת ההסתמכות. ההפך הוא הנכון. מעשיו הוא, ולא מעשיו של אחר, גרמו לעיוות של הנתונים עליהם התבסס עורך השומה. ניתן אף לומר שהרשעתו בפלילים מוכיחה כי עורך השומה הוא אשר אינו יכול להסתמך על הנישום. ההרשעה היא המצדיקה לפעול לתיקון השומה ולקבוע שומת אמת. גזר הדין אינו מעלה או מוריד בעניין. אינני סבור שיש להעניק משקל של ממש לטענות המשיב לפיהן יש להקיש מהאמור בסיפא ביחס למועד הנמנה מיום הכופר הוא יום התשלום המקביל ליום גזר הדין. מדובר במונחים שונים. הליך הכופר אינו בנוי משני שלבים שנקבעו בדין כמו יום הרשעה ויום גזר הדין. מסקנתי היא שיש לפרש את המונח יום הרשעה הקבוע בסעיף 147 (א)(2) לפקודה כיום הכרעת הדין ולא כיום גזר הדין.

התוצאה:

◆ הערעור נתקבל.

ניתן ביום 7.12.2011

ב"כ המבקש: עו"ד תמיר קלדרון.
ב"כ המשיב: עו"ד יהודה ליבליין.

◆ עובדות המקרה: המדובר בבקשה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב, בגדרה נדחתה בקשת המבקש לקבל את ערעורו על הסף ולהורות על מחיקת צו שומה שהוצא לו ולחברה שבבעלותו מכוח סמכותו של המשיב לפי סעיף 147 (א) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). ברקע לבקשה, כתב אישום שהוגש נגד המבקש בגין עבירות של הכנה וקיום פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבות בנוגע לשנת המס 2001. בתאריך 23.11.08 הורשע המבקש במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בתאריך 8.3.09 ניתן גזר דין נגד המבקש לפיו הוא נידון לעבודות שירות ומאסר מותנה ובתאריך 8.3.10 הוצא למבקש צו שומה חדש על ידי המשיב מכוח סמכותו לפי סעיף 147 לפקודה עבור שנת המס 2001 בגינה הורשע. על פי אותו סעיף, אם הורשע הנישום בעבירות המפורטות בסעיף רשאי המנהל להוציא לו צו שומה חדש וזאת: **"תוך תקופה המסתיימת בתום שנה מיום הרשעה או מיום תשלום הכופר, לפי העניין..."**. המחלוקת בין הצדדים בענייננו מתמקדת בשאלה כיצד יש לפרש את המונח "יום הרשעה".

◆ לטענת המבקש, יש לפרש את המונח כיום "הכרעת הדין". לפיכך טוען המבקש כי המשיב פעל בחוסר סמכות והיה מקום למחוק על הסף את הצו.

◆ לטענת המשיב, יש לפרש את המונח "יום הרשעה" כיום "גזר הדין", שכאמור ניתן בתאריך 8.3.09 ולפיכך צו השומה ניתן בדיוק בתקופה שנקבעה, מאחר שהוצא עם תום שנה מיום גזר הדין. בהמ"ש המחוזי, דחה את בקשת המבקש למחוק את צו השומה על הסף. נקבע שיש לקבל את הפרשנות המוצעת על ידי המשיב ולקבוע שיום הרשעה הקבוע בסעיף הינו יום "גזר הדין".

◆ לטענת המבקש, יש לפרש את המונח "יום הרשעה" כיום "גזר הדין". המבקש מדגיש שאף המשיב תומך בפרשנות זו במסגרת קובץ הפרשנות לפקודה מס הכנסה (החבק), שם נאמר ש"מיד עם הרשעה, יש לבחון הצורך בפתיחת שומה ע"י הנציב ואין להמתין לסיום הליכי הערעור". המונח "הרשעה" מוגדר במילון אבן שושן באופן הבא: **"חיוב בדין"**, קביעת המשפט שהנאשם אשם ויש לעונשו. הקביעה כי הנאשם אשם מתרחשת בהכרעת הדין ולא בגזר הדין. אם המחוקק היה מעוניין להמתין עד גזר הדין כי אז היה נוקט במונח "גזר הדין" ולא **"ביום הרשעה"**.

◆ לטענת המשיב, הסדר הטיעון היה מותנה בכך שהמבקש יסיר את מחדליו ולפיכך הסדר הטיעון

העיתון המקצועי לענייני מסים

זכות בחירה בידי הנישום להירשם כ"בן-זוג הרשום"
ע"מ (ח"י) 7655/04/09 רפאל בן נתן ואח' נ' פ"ש חדרה
אינגה אייזנברג, משפטנית

בן הזוג הרשום אינה מבוססת על נימוק המפורט בפקודה ובודאי שהחלטה אינה יכולה להיות מוחלטת רטרואקטיבית. לפיכך, בן הזוג הרשום בשנות המס שבערעור הוא המערער, והחלטה נוגדת של המשיב, בטלה.

◆ לדעת ביהמ"ש יש לקבל את עמדת המשיב - המערער לא זכאי, כי הפטור ממס לפי סעיף 59(5) לפקודה אותו הוא מקבל כנכה, יחול גם על הכנסת המערער. אם תתקבל טענת המערער, הרי שנחיל הרחבה של הפטור, הן מבחינת מתן הפטור למי שאינו נכה כלל, או נכה בנכות כללית שאינה רפואית; נהפוך את הפטור מאישי למשפחתי. ביהמ"ש חזר והדגיש, כי הפטור לפי סעיף 59(5) הוא חריג לכלל חבות המס ושיעורו, ולכן יש להקפיד על מילוי התנאים באופן דוקני. מעבר לאמור, אין להתעלם מן העובדה, כי הפטור הוא אינדיבידואלי ומותנה בהכנסה של הנכה, לא כפיקציה אלא כהכנסה שלו. הפרשנות הראויה צריכה לאפשר לכל אחד מהנישומים הזכאים לפטור לפי סעיף 59(5) להגיע לתקרת המקסימום בהכנסה מיגיעה אישית, ולא להגביל את כלל ההכנסות של התא המשפחתי לאותה תקרה. פרשנות זו הגיונית על פניה מבחינה מעשית. הפטור בא להתחשב בהוצאות מיוחדות שיש ליחיד הנכה, וכן לתמרץ אותו ליציאה לעבודה. תכלית זו בהיותה מתייחסת לכל נכה ונכה בנפרד מחייבת אכן פרשנות כאמור. לעומת זאת, פרשנות כזו כפי שביקש המערער לעשות אינה הגיונית לכאורה בהענקת הטבה למי שאינו נדרש להוצאות מיוחדות, ואין כל היגיון להגדיל את ההכנסות של אותו תא משפחתי, רק בשל הפיקציה המורה על חישוב מס מאוחד. התוצאה מן האמור, שאם "בן הזוג הרשום", שאינה נכה, ולהכנסתה תיזקף הכנסת בן הזוג, שהוא המערער, ההכנסה של המערער בכל מקרה תיזקף ל"בן הזוג הרשום" כפטורה על פי תקרת הפטור הקבועה בסעיף 59(א) או 59(ב) לפי העניין. התוצאה מן האמור, שגם אם היה מדובר במערער כ"בן זוג רשום", בחישוב המאוחד תיכלל "ההכנסה הפטורה" של המערער מהכנסתו מיגיעה אישית, ולהכנסה זו תצורף ה"הכנסה" של בת הזוג שאינה זכאית לפטור, לפי סעיף 59(5).

התוצאה:

◆ הערעור התקבל באופן חלקי

ניתן ביום 1.12.11

ב"כ המערערים: עו"ד יוסי רומנו

ב"כ המשיב: עו"ד הגב' דנה גורדון-ונדרוב,
פרקל' מחוז חיפה (אזרחי)

◆ אגף מס הכנסה הנפיק למערער אישור, כי הכנסתו שכר עבודה/קצבה פטורה לפי סעיף 59(5) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"), החל מיום 1.8.94. המערער מקבל קצבה ממשד הביטחון. הקצבה שמקבל המערער פטורה ממס, ללא קשר לפטור מסעיף 59(5) לפקודה. עד לשנת 1997 הגיש המערער דו"ח שנתי כעצמאי, בהיותו חוקר פרטי. בדוחותיו נרשם "כבן הזוג הרשום". המערער הגיש דוחותיו לשנים 1997-2002 ובהם ביקש לכלול בפטור לנכה גם את הכנסתה של בן הזוג הרשום - המערער. ביום 26.11.2003, נשלח למערער מכתב ובו נקבע, כי החל משנת המס 1997 ואילך תחשב הגב' בן נתן כבן הזוג הרשום. ביום 17.12.2003, במענה לפנייה מטעם המערערים נשלח אל המערער מכתב מאת סגנית בכירה ומ"מ היועמ"ש. ביקשו המערערים, באמצעות יועץ המס, לשקול פעם נוספת את התשובה למכתב. לטענתם, בהתבסס על סעיף 64(ב) לפקודה, המערער הוא מי שצריך היה להרשם כבן הזוג הרשום, מאחר ש"הכנסתו" היא לפחות 25% מהכנסת בת הזוג. במכתב עוד אוזכר, כי המערער חולה בטרשת נפוצה והוא נכה 100%.

◆ לעמדת המערערים מאחר שהמערער זכאי לפטור לפי סעיף 59(5) לפקודה ביקש להפעיל את הוראות סעיף 64ב' לפקודה ולהירשם כבן-זוג רשום, ובהסתמך על סעיף 65 לפקודה המורה על "חישוב מאוחד" להחיל את הפטור כנכה לפי סעיף 59(5) לפקודה על כלל ההכנסה המאוחדת של שני בני הזוג. לעמדת המערערים הזכות להחליט מי יהיה בן הזוג הרשום, נתונה לשיקול דעתו של הנישום, ולמעשה לא הייתה כל סמכות למשיב לשנות את הרישום בכלל, משנמנע להסביר מדוע יש להעדיף את האמור בסעיף 64ב' (א) לפקודה על סעיף 64ב' (ב) בפרט. המערערים מדגישים עוד, כי בכל מקרה לא רשאי היה פ"ש לשנות את רישום "בן הזוג הרשום" רטרואקטיבית משנת 1997.

בימ"ש המחוזי בחיפה – בפני כב' ס' נשיאה
ש' וסרקרוג:

◆ ביהמ"ש קבע, כי לא ברור מקור הסמכות של המשיב להחליט ביום 26.11.03 על החלה רטרואקטיבית של קביעתו. יתרה מזאת הבחירה נתונה לבני הזוג, וככל שעמדו בתנאי הנדרש של 25% מההכנסה של בן הזוג האחר ובהעדר נימוק מהותי אחר, בחירת בני הזוג היא הקובעת. סמכות פ"ש לקצר את התקופה מוגבלת לאותם מקרים שבהם לא עמד בן הזוג בתנאי של 25% מההכנסה של בן הזוג האחר, וגם אז ההחלטה היא לאותה שנת מס. ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי רשאי היה המערער להירשם כ"בן זוג רשום" גם בשנות המס שבערעור, והחלטת פ"ש בנוגע לשינוי

החלטת הוועדה לקבילות פנקסים אינה מקימה טענת השתק
 ע"מ 12837/01/09 פרופאל בע"מ נ' מס ערך מוסף עכו
 אברהם רוזנברג, משפטן (יועץ מס)

הוועדה לקבילות פנקסים. העילה בתיק זה הינה שונה, ועניינה זכותה של המערערת לנכות את מס התשומות הכלול בחשבוניות שהוצאו לה על ידי הסוחרים שמכרו לה פסולת. בגדרו של ערעור זה בוחן בית המשפט האם החשבוניות שהוצאו למערערת הוצאו לה כדין במובן סעיף 38 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. ברי שאין מדובר באותה עילה. השיקולים לפסילת ספרים אותם שוקלת הוועדה בערעור על החלטתו של פקיד השומה, אינם זהים לשיקולים העומדים בפני המנהל בעת שהוא בוחן את זכותו של העוסק לניכוי מס התשומות. "השתק פלוגתא" על מנת שערכאה שיפוטית קודמת תקים מחסום דוגמת השתק פלוגתא הינו, כי קיימת זהות עובדתית ומשפטית בין הפלוגתא שעמדה לדיון בהליך הראשון לפלוגתא האומרת לדיון בהליך החדש. תנאי זה אינו מתקיים במקרה הנכחי. עוד ציינה הוועדה את טיעוני המערערת כנגד הפסילה מהם עולה כי המערערת טענה שהנימוק היחיד לפסילה עניינו "אימות זהותם של ספקי הפסולת על פי החשבונית" והתנגדה להרחבת יריעת המחלוקת לעניינים נוספים. לכאורה הפלוגתא היחידה שעמדה להכרעה הינה האם חוסר האפשרות לאמת את זהות מוסרי החשבוניות מהווה ליקוי המצדיק את פסילת הספרים. בעניין זה קבעה הוועדה בהחלטתה, בפרק "מסקנות הוועדה", כי "אותו הספקים העיקריים של העסק על ידי המשיב וגם הועמדו לדיון" וכי "ספק שלא הצליח לאתר אינו רלוונטי ואינו מהווה סטייה מהותית מניהול החשבוניות". זוהי ההכרעה בפלוגתא שעמדה

בפני הוועדה. עוד אומר בית המשפט, כי מקריאת נימוקי הוועדה עולה, שהוועדה כלל לא דנה בשאלה האם מוציאי החשבוניות הם שסיפקו בפועל את הסחורה או שמא שימשו רק כסות לסוחרים אחרים. משמע, הפלוגאות שעמדו בפני הוועדה אינן זהות לפלוגאות בתיק זה. ולכן די באמור כדי להצדיק את דחיית טענות המערערת. עם זאת ראוי להוסיף כי ספק רב האם החלטות הוועדה לקבילות פנקסים בכללן יכולות לשמש עיגון לטענת השתק פלוגתא. אולם אין באמור כדי לשלול מפסק דינה של הוועדה את כוחה במעשה בית דין בגדר "השתק העילה", שכן משבחר הנישום במסלול הערר הכרעתה של הוועדה בעניין קבילות הפנקסים מחייבת את הצדדים. בית המשפט קבע, בשים לב לכל האמור, המסקנה כי אין בפסק דינה של הוועדה לקבילות פנקסים כדי ליצור השתק המחייב בתיק זה ועל כן אין מקום לקבלת הערעור על הסף.

תוצאה :

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 06.12.11

ב"כ המערערת: עוה"ד דורון, טיקוצקי ושות'
ב"כ המשיב: עוה"ד גלייטמן, פרקל' מחוז חיפה
(אזרחי)

♦ המערערת, חברה העוסקת בייצור, עיבוד ואילגון של פרופילי אלומיניום. את חומרי הגלם למפעלה רוכשת המערערת מלקוחות שונים בארץ ובחו"ל ובין היתר נוהגת לרכוש פסולת אלומיניום מספקים שונים ברחבי הארץ. לדבריה ספקי הפסולת מסרו לה בשנות המס נשוא הערעור חשבוניות ערוכות כדין עבור התשלומים שהיא נוהגת לשלם. המשיב ערך ביקורת על ספרי חשבוניותיה של המערערת לשנים 2002-2005. המשיב בחן את החשבוניות עבור תשומות שנכללו בדוחותיה של המערערת ומצא כי חלקן הוצאו שלא כדין. על כן המשיב קבע, כי המערערת לא היתה רשאית לנכות את מס התשומות הכלול בחשבוניות אלו. המשיב הוציא למערערת שומת תשומות לשנים 2002-2005 בסך כולל של 2,481,656 ₪ (קרו). על שומת התשומות האמורה הגישה המערערת השגה ומשזו נדחתה הגישה את הערעור בתיק זה. בין לבין החליט פקיד שומה עכו בהתאם לסמכותו על פי סעיף 130 לפקודת מס הכנסה לפסול את ספריה של המערערת לשנים 2004-2005. על החלטה זו הגישה המערערת ערר לוועדה לקבילות פנקסים, ועדת הערר החליטה לקבלו. לפיכך ביקשה המערערת שבית המשפט ימנע ממתן פסק דין לגופן של טענות וייקבע כי החלטת הוועדה מהווה "מעשה בית דין" המחייב את קבלת הערעור על הסף.

♦ טענת המערערת, כי בפני הוועדה עמדו להכרעה אותן פלוגתאות העומדות להכרעה גם בתיק זה. לפיכך החלטת הוועדה מהווה השתק פלוגתא בשאלות שבמחלוקת. עוד טוענת המערערת, אם כי בשפה רפה, כי קיים מעשה בית דין גם מחמת "השתק עילה". לחילופין טוענת היא כי לכל הפחות קיימים השתקים בכל הנוגע לשנים 2004-2005.

♦ טענות המשיב, כי לא התקיימו התנאים לתחולתו של מעשה בית דין, לא במובן "השתק פלוגתא" ולא במובן "השתק עילה" ועל כן מבקש הוא לדחות את טענות המערערת ולהכריע בערעור לגופו.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה - בפני כב' הש' ר. סוקול:

♦ בית המשפט הקדים וציין כי הגיע לכלל מסקנה, דין הבקשה להדחות, וכי אין בפסק דינה של הוועדה לקבילות פנקסים כדי להציב מחסום מפני בירור הטענות בהליך הנוכחי "ולהשתיק" את הדיון בפלוגתאות הדורשות הכרעה. "השתק עילה" משמעו כי "מקום שתביעה נדונה לגופה והוכרעה על ידי בית המשפט מוסמך, שוב אסור להיזקק לתביעה נוספת בין אותם צדדים או חליפיהם אם זו מבוססת על עילה זהה. הכלל בדבר "השתק פלוגתא" יונק מאותו עיקרון וטעמו העיקרי "למנוע ממי שניתנה לו הזדמנות הוגנת ומלאה למצות את עניינו בבית המשפט לשוב ולהשיב את יריבו בבית המשפט באותו עניין. במקרה שבפנינו העילה הנדונה בתיק זה שונה לגמרי מהעילה שנדונה בפני

שנתיים מאסר לרו"ח שהורשע

ביום 14.12.11 גזר בית משפט השלום בחיפה, כב' השופטת אורית קנטור, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ₪, על רואה חשבון ניזאר ח'טיב משפרעם, בעל משרד פרטי לראיית חשבון והנהלת חשבונות, בגין עבירות על פי חוק מע"מ בתיקו האישי ובתיקי לקוחותיו. כתב האישום הוגש ע"י עו"ד מוחמד מולא, מהמחלקה המשפטית של מכס ומע"מ חיפה, בהמשך לחקירה שנערכה על ידי משרד חקירות מכס ומע"מ חיפה והצפון. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לאחר משא ומתן, והורשע בעבירות על פי חוק מע"מ בתיק האישי שלו וכן בתיקים של לקוחות שלו וביצוע עבירות על פי חוק העונשין, שעניינן מרמה, זיוף, שימוש במסמך מזויף וגניבה בידי מורשה. לאחר מכן, ביקש הנאשם לצרף לתיק זה, עוד עשרה תיקים משטרתיים המחכים לבירור דינם, בהם נחקר הנאשם בחשד לביצוע עבירות מרמה בנסיבות מחמירות, הונאה, זיוף בנסיבות מחמירות, גניבת נכס מופקד ושימוש במסמך מזויף. הנאשם הודה בעבירות הנ"ל והורשע בהן. השופטת ייחסה משמעות לכך שהנאשם הוא רואה חשבון, "אשר ניצל את הידע המקצועי שלו לעבור את העבירות שעבר, ניצל את האמון שניתן בו ומעל באמון של לקוחותיו ושל רשויות המס". (ת"פ 27309-12-09)

גזר הדין של ויטה - עבודות שירות וללא קלון

כזכור, במסגרת משפט וינרוט-ויטה הורשע רו"ח שוקי ויטה, פקיד שומה גוש דן לשעבר בשלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים וזוכה מהעבירה של לקיחת שוחד. ויטה הועמד לדין יחד עם עו"ד ד"ר יעקב וינרוט שזוכה מכל אשמה (ובימים אלה תחליט הפרקליטות אם להגיש ערעור על הזיכוי). ביום 14.12.11 גזר ביהמ"ש המחוזי בת"א, כב' הש' גלעד נויטל על רו"ח ויטה שישה חודשי עבודות שירות, שמונה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 40 אלף ש"ח. בהתאם להסכמה בין הפרקליטות לבין סניגוריו של ויטה, לא הוטל על ויטה קלון אך הוא לא יתמודד על תפקידים בשירות הציבורי. משמעות ההסכמה מבחינת ויטה היא שהוא יוכל להמשיך בעבודתו כרואה חשבון במגזר הפרטי.

גביה של 20 מיליון ש"ח ביום אחד !

ביום 13.12.11 יצאו למבצע נרחב חמש יחידות מע"מ מתל אביב וסביבתה לגביית חובות מבעלי עסקים וביצועו ביקורות במאות עסקים בכל רחבי גוש דן. כשמונים עובדי מע"מ בכל רחבי גוש דן מלווים ועובדי היחידה לאכיפת הגבייה וחקירות וכן בשוטרים פקדו אתמול מאות בתי עסק, תפסו 15 כלי רכב וגבו כ- 20 מיליון ₪ מחייבי מס, כחלק ממאמץ מיוחד עליו החליטה הנהלת רשות המסים לקראת סוף השנה האזרחית. לפי החלטת ההנהלה, הביקורות נערכות, בין השאר, באזורי מסחר מרכזיים, אזורי תעשייה, שווקים וכיו"ב.

משרד מע"מ תל אביב 3 ביצע ביקורות בכ- 50 עסקים הממוקמים באזור מתחם G בצפון ת"א. פעילות משרד מע"מ גוש דן התמקדה בעיקר בענף המזללות ובתי הקפה ברחבי רמת גן, זאת לאחר שבוצעו בעת האחרונה תצפיות מוקדמות ואיסוף מידע מודיעני על בתי העסק אלה. כ- 30 עוסקים שונים בוקרו ואצל 37% מן הנבדקים נמצאו ליקויים חמורים והם זומנו להמשך הליכי חקירה וביקורת.

משרד מע"מ ומס קניה תל אביב טיפל במהלך הפעילות בכ- 45 חייבים וגבה כ- 16.6 מיליון שקלים מתוכם כ- 14 מליון ₪ מחייב אחד !

משרדי מע"מ תל אביב 1 ו- 2 פעלו ביצעו סריקות וביקורות בעשרות עסקים הממוקמים בעיקר ברחובות דוב הוז בחולון, בלפור בבת ים ודרך יפו ולוויסקי בת"א. כמו כן נתפסו רכבים מחייבים ונגבו קרוב לשלושה מליון ₪ מעסקים חייבים.

עוד 1,102 עו"ד – שיא עולמי ?

1,102 עורכי דין ועורכות דין הצטרפו ביום 14.12.11 ללשכת עוה"ד בטקס הסמכה חגיגי במעמד ראש הלשכה עו"ד דורון ברזילי ושר המשפטים, פרופ' יעקב נאמן. המוסמכים החדשים, יצטרפו ל-48,177 עורכי הדין החברים היום בלשכה, ובכך יגיע מספר החברים הכולל ל-49,279. שיעור הנשים שיצטרפו ללשכה גבוה משיעור הגברים – 610 מוסמכות חדשות (55%), לעומת 492 מוסמכים (45%). עפ"י הפרסומים - מדובר במצב חסר תקדים בעולם, שכן יש עו"ד אחד על כל 157 תושבים (!). יצויין, כי בעקבות החלטת ועדת הבחינות בלכת עורכי הדין, בדבר קבלת מספר השגות על שאלות בבחינת ההתמחות מיום 3.11.11, עלה מספר העומדים בהצלחה בבחינה ב- 8%, ל- 56% מהניגשים למבחן.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.